

скържавалъ : печаль по Бога загладшава въ него всички дръгы грижи.

Наистина, не е лесно да се прощаватъ оубыды и да се забравятъ оскървленія; Яхъ има такви си оскървленія, които като ли че вѣчно не могатъ да забравя! но что да се стори! Мжчно е да прощавамы; за това колко легко и спокойно бива послѣ! Като ли че камъкъ си стоварила отъ дѣлата си, кага надвиеши на себе си, отхвърлиши окидата, и забравиши оскървленіето; Божій миръ се въздворава въ дѣлата ти, като се съ нѣкого примириши. На Бога се упокояваме, кога единъ съ дръгы се простимъ; Христосъ е създъ насъ, кога единъ съ дръгы се обикнемъ.

Но, слѣшатели, недѣйте мысли, че е доста само въ дѣлата си да примираваме и прощавамы, както казватъ нѣкои; Не, непрѣменно трѣбва да отивамы при тогози, съ когото ще се прощавамы, да мѣ се поклонимъ и кажемъ: прости ма брате. Защото отъ что не ни се ще да идимъ да мѣ се поклонимъ и да се простимъ? Отъ какво доро нещемъ да кажемъ: прости ма? отъ гордостѣта; гордостѣта ни запрѣтава; а неа ни трѣба да скръжавамы и истребамы, защото отъ неа произлѣзватъ всички скърванія, та е и причината на всяко зло.—Ето кога само доста въ дѣлата си да се примираваме съ ближнитѣ си: когато ближния ни живѣе далечъ отъ насъ, или никакъ не ще съ насъ да се примиря: въ послѣд-